

Eczacılık mesleğinin sorunlarının çözümlenmesi ve bu alanda yeni açılımlar sağlanması devlet organizasyonumuzun yapısı ile doğrudan bağlantılıdır. Çağdaş devlet, dünya ile birlikte soluk alıp vermektedir. Böyle bir devlet, insanlığın ortak uygarlığına katkıda bulunmayı hedefler, toplumun demokratik enerjisini ortaya çıkaracak kurumlar ve kurallar dizgesini oluşturur. Bu gün çekilen sıkıntılar, oluşturulan kurumların çağa ayak uydurması için çalışmak yerine, siyasi çıkarlar için yok edilmesinden kaynaklanmaktadır.



Sosyal devlet, toplumun sağlığı, eğitimi, sosyal güvenliği kısacası sunduğu kamusal hizmetlere verdiği önem ölçüsünde varlığını sürdürebilir. Gayri Safi Milli Hasıladan sağlık hizmetlerine ayrılan payın giderek azaltılması, birinci basamak sağlık hizmetlerinin görmezden gelinmesi, sağlık çalışanlarının ücretlerinin düşürülmesi, özlük haklarındaki gelişme sürecinin gerilemesi sağlık hizmetlerini niteliksiz, eşitsiz ve ulaşılamaz hale getirmiştir. Bu olumsuz tablodan sağlık ve ilaç hizmeti sunan eczacılar da hem bir vatandaş hem de bir sağlık çalışanı olarak önemli ölçüde etkilenmekte; eczanelerin finans yapılarını bozmakta, hizmetin yeniden üretilmesini olanaksızlaştırırken, eczacılar arasında haksız rekabet oluşmasına neden olmaktadır. En önemlisi de halkın sosyal güvenlik kurumlarına olan güveni sarsılmaktadır. Sosyal güvenlik kurumlarına genel bütçeden ciddi bir finansal destek sağlanmadıkça sorunların devam edeceği hatta derinleşeceği açık. Sosyal güvenlik sistemleri güçlü olan ülkelerde insanlar geleceğine güvenle bakıyor, onlara hizmet sunan çalışanlar da aynı güven ve refah içinde.

"Çağdaş devlet" idealine ulaşmak, etkili sosyal refah toplumu kurma eylemi etrafında örgütlenmeyi gerektirir. Bu amaca ulaşmak, sivil toplumun dinamizmi ve yaratıcı enerjisi ile olanaklıdır. Çağdaş devlette hukukun üstünlüğünün sağlam temellere dayanması, adalet bilincinin ve demokrasi kültürünün varlığı hayati önem taşımaktadır. Söz konusu bir bilinç ve kültürün gelişmesinin en önemli yolu, bilgi ve iletişim çağının olanaklarından yararlanarak, donanımlı yurttaş yetiştirecek eğitim sistemi kurmaktan geçer. Çağdaş devlet, evrensel ölçütlerde sağlık, eğitim ve sosyal güvenlik olanaklarını en geniş ve yaygın biçimde, farklılık gözetmeden yurttaşlarına sunmak zorundadır. Eğitimin kesintisiz bir süreç olduğu unutulmaksızın yetişkinlerin her düzeydeki, eğitimine önem verilmelidir. Ancak, bu ve benzeri hizmeti alan toplumlar sağlıklı nesil şansına sahip olur.

Türk Eczacıları Birliği, Eczacılık Akademisi'ni kurarak, eczacıların eğitimlerinin sürekli hale gelmesini ve kurumsal bir organizasyonla akademik yapı içinde gerçekleştirilmesini sağlamıştır. Akademi süreç içinde eczacıların aldığı eğitimleri kredilendirerek hizmetin niteliğinin artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Günümüzde, eğitim ile ekonomi arasındaki ilişki daha çok önem kazanmıştır. Çünkü, bilginin stratejik meta haline geldiği bir dönemde yaşıyoruz. Bulduğumuz yüzyıl, bilgi toplumu olmayı başarabilen ülkelerin söz ve ağırlık sahibi olacakları bir yüzyıl olacaktır. Bu nedenle, eğitim ve bilim alanlarında mutlaka bilgi çağının gerektirdiği düzeyi yakalamak zorundayız. Ulusların gelişmişlik düzeyi ile eğitim düzeyleri arasındaki ilişki iç içe geçmiş birbirinden ayrılmaz bir bütün oluşturmaktadır. Demokratik kültür ve erdemlere sahip, uluslararası düzeyde rekabet edebilecek şekilde yeteneklerini geliştirmiş, kendine güvenen eczacıların yetiştirilmesi önceliğimiz olmalıdır. Bu öncelik, günümüz ve gelecekte, sağlıklı ilaç-eczacılık hizmetlerinin garantisi olacaktır.

